

GEDICHTEN

KLEEF AAN

Einde winter - het ontvroren gras
wilde nog niet erg - zagen we tegen
donker in de sloot de nieuwe. Twee
witte. Ze voeren
langs de korte kant zo vanzelfsprekend
of ze van het dode paar het werk
hadden opgekregen. Naar het meer, de brug en
terug, om bij de steiger stil te zitten.

EVA GERLACH
(UIT: HET GEDICHT GEBEURT NU;
UITG. DE ARBEIDERSPERS, AMSTERDAM)

HET ROODBORSTJE

Aan roodborstjes zou je een hekel krijgen
door engelse kerstkaarten. Een weeë wereld
van sneeuw en carols en kraalogen
en een rood dat nergens op lijkt.
Gelukkig is het roodborstje
een heel nijdassig vogeltje, ach nee,
dat is ook alweer vermenschlijkt.
Blijft: een vogeltje met een steenrood keeltje
dat meestal nogal snerpend zingt
maar dat soms, in een goudgroen voorjaarsbos
zorgt voor een duet van zulke zuivere
nostalgische zilveren watervallen klank,
dat je het alles vergeeft, de kerstkaarten
en het vechten, en het rode borstje.

HANS WARREN
(UIT: BETREFFENDE VOGELS;
UITG. ERVEN THOMAS RAP, AMSTERDAM)